

»Србски народни покрет „Збор“«

ПРЕДСЕДНИК

Срђан Мркаја

БЕОГРАД, ЛЕТА ГОСПОДЊЕГ 2017. ГОДИНЕ

САДРЖАЈ:

УСТРОЈСТВО СНП „ЗБОР“	1
ИДЕЈА И ТЕМЕЉ БОРБЕ	4
ПРАВОСЛАВНИ ФУНДАМЕНТАЛИЗАМ	8
МОНАРХИСТИЧКА ПЛАТФОРМА	10
РАСНО-БИОЛОШКО ПИТАЊЕ И СТАВ	15
ИНИЦИЈАТИВА ЗА КАНОНИЗАЦИЈУ ЂЕНЕРАЛА МИЛАНА НЕДИЋА У СВЕТОГА МУЧЕНИКА	19
МЕЂУНАРОДНА СТРАТЕШКА ОДРЕДНИЦА И ИНИЦИЈАТИВА	21
УЛИЧНИ ПРОТЕСТИ И ОКУПЉАЊА КОЈЕ ОРГАНИЗУЈУ ДРУГИ И КОРИШЋЕЊЕ СИМБОЛА ПОКРЕТА	22
ЗБОР НИКАД НЕЋЕ БИТИ КАО ДРУГИ ЈЕР ДРУГИ НИКАД НЕЋЕ МОЋИ БИТИ КАО ЗБОР	24
КОДЕКС ЧАСТИ - ПРАВИЛО МАЧА	26
УНУТРАШЊА СТРУКТУРА ПОКРЕТА	27
ПРАВИЛНИК О ВОЂЕЊУ ОГЊИШТА	28
СТАТУСИ У СНП „ЗБОР“	29
СВЕЧАНА ЗАКЛЕТВА СНП "ЗБОР"	30
МОЈИМ ЗБОРАШИМА	32

УСТРОЈСТВО СНП „ЗБОР“

Прва одредба

Србски народни покрет „Збор“ (у наставку: Збор) је удружење Срба чији је циљ развијање свести о Православном хришћанству, србству, саборовању и органској мисли о друштву и народу, истраживањем и проповедањем истине у циљу извођења србства са целокупним људским родом кроз Православље на прави пут и ослобађање од погрешних усмеравања. Збор постоји ради борбе за добро а против злога. Збор је државничко, светоназорно и борбено средиште србског народа. Збор значи: „Задружна борбена организација рада“ и „Завет Богу, Отаџбини, Роду“.

Друга одредба

Ради остваривања свога циља Збор се нарочито бави просветитељством, у смислу ширења мисли Збора, истражује повест и стара се о предању, трудећи се да одбрани народни дух и истинску србску самосвојност, бави се уметничком делатношћу и развојем србске баштине, издавањем књига и листова и другим видовима представљања, покреће, повезује и помаже друга удружена прегнућа и појединачне делатнике истих или сличних ставова ради заједничког деловања. Збор користи све видове делатности које су у складу са Православном вером и обичајним право у Срба.

Трећа одредба

Збор своју делатност обавља на подручју свих Србских земаља и свуда где се штите србски интереси. Седиште Збора је у Панчеву.

Четврта одредба

Збор је устројен домаћинским, родитељским и органским начелом самодржавља, начелом које у народном схватању значи: „Бог је господар у васиони, краљ је господар у држави, а отац је господар у породици“. Врховни савет Збора је Веће Збора које саветује председника Збора.

Оснивач Збора је председник Збора. Чланом Врховног савета Збора може постати свако лице које предложи најмање један члан Врховног савета а одлуку о пријему у Врховни савет доноси председник Збора. Престаје се бити чланом Врховног савета на предлог најмање једног члана Врховног савета а одлуку о престанку чланства у врховном савету доноси председник Збора.

Председник Збора одређује број чланова Врховног савета и одабира на службу вође огњишта. Чланови Врховног савета и вође огњишта полажу заклетву лојалности председнику Збора. Председник Збора може да суспендује Врховни савет и огњишта.

Председник Збора је вођа Збора, управља Збором по строго хијерархијском начелу и одлучује о избору заступника у правним пословима и новчаном промету. Председник Збора по потреби одређује свог наследника и на њега преноси сва права и руковођење имовином Збора. Уколико председник Збора поднесе оставку а не именује свог наследника њега одабира Врховни савет: саборно, општим сагласјем -консензусом.

Председник Збора одређује главног тајника и благајника Збора. Седнице Врховног савета заказује председник Збора. Председник Збора именује надзорни орган који једном годишње доноси извештај о финансијском пословању Збора.

Пета одредба

Члан Збора може постати свако лице које прихвати циљ и Устројство Збора. Одлуку о пријему у чланство Збора доноси Председник Збора самостално или на предлог председника огњишта. Чланство се стиче потписивањем приступнице и полагањем завета послушности председнику Збора. Члан може иступити из чланства давањем писмене изјаве о иступању. Одлуку о престанку чланства доноси председник Збора. Члан има обавезу да извршава одлуке Збора. Члан има право да буде одабран на службу Збору.

Чланови Збора су удружени у зборашка огњишта која одређује председник Збора. Огњишта спроводе одлуке председника Збора и учествују у раду Збора давањем давањем предлога и саветовањем. Старешине огњишта бирају тајнике и благајнике огњишта.

Шеста одредба

Збор стиче средства од чланарина, добровољних прилога, задружног рада, хонорара, издавачке делатности, дарова, као и из других извора, сагласно духу и вредностима хришћанског морала а у складу са законом. Седма одредба Имовина Збора је власништво врховног савета Збора и њоме управља председник Збора или неки други члан Збора по овлашћењу председника Збора у складу са Статутом. Имовина у задружном власништву је својина задругара Збора. Удруживање је добровољно и треба да послужи општем напретку сваког појединог члана Збора. У случају престанка постојања Збора имовина Збора пренеће се на чланове Врховног савета у једнаким деловима.

Осма одредба

Збор може учествовати у домаћим и међународним организацијама као покретач, припадник или помагач прегнућа, о чему одлучује председник Збора.

Девета одредба

Застава Збора је: црвена са, у средини, белим „таковским крстом“ оивиченим црно и уписаним око крста четири бела оцила-слова „С“ оивичена црно, уписана око крста и постављена у кружни облик око крста. Таковски крст има за основу равностранни крст а од средине крста странице крака се кружно и удубљено шире према споља док се крак завршава кружно и испупчено према споља.

Грб Збора је: штит уоквирен златном ивицом са, на зеленом штитном пољу, златним класом удесно повијеним у односу на уздужну осу штита и листом класа а иза штита са златним мачем усправно постављеним чији крстолики основ стоји изнад средине а врх оштрице остаје испод краја штита.

Печат Збора чини крстолико кружно печатно поље у чијем унутрашњем рубу је уписано, у врху: „Збор“, страном десном, левом и средином „Србски народни покрет“, а у средини печатног поља уписан је штит са класом повијеним удесно иза кога је уписан крстолики усправан мач. Химна Збора је: „Војска Смене“.

Десета одредба

Збор обезбеђује јавност свог рада извештавањем јавности, саопштењима, издаваштвом и другим видовима представљања. Једанаеста одредба Усвајањем овог Статута престаје да важи Статут усвојен на Скупштини одржаној 27.9.2003. године.

ИДЕЈА И ТЕМЕЉ БОРБЕ

СНП “Збор” одбацује системску борбу тј. борбу која има за циљ да постојећи систем промјени, побољша или замјени неким другим системом путем партијашења (странчарења), залагањем за демократске изборе и гласањем, синдикалном борбом, јавним изражавањем незадовољства и протестним скуповима, радом у невладиним организацијама... СНП “Збор” одбацује анти-системску борбу тј. борбу која има за циљ да постојећи систем, насилним путем (револуције, устанци, пучеви, свргавања...) уништи, промјени, побољша или замјени неким другим системом.

Зашто? Зато јер су и званични систем и његова могућа алтернатива анти-систем само параван иза којег се одвија стварна власт. Све је фарса и празна љуштура испуњена пројектованим садржајем који има за циљ да масу обмане, манипулише и користи се њоме. Сви покрети, странке и партије желе власт а СНП “Збор” једини не жели власт ни над једном кантом за ђубре у демократском систему. Зашто? Зато што је демократија негација власти.

СНП “Збор” не жели да учествује у овоме јер они који контролишу и систем и анти-систем нијесу оставили могућност да се било шта суштински промјени. Демократски систем је политички вирус са одложеним дејством који има за циљ да уништи државу и претвори је у О.З. (Окупациону Зону) тј. слушкињу Новог Свјетског Поретка тј. антихристовог антицарства. Зато је идеја СНП “Збора”, идеја “трећег пута” тј. стварање “Паралелног Система”. Система који ће радити упоредо (паралелно) са званичним системом и који му се неће супростављати нити се сукобљавати с њим.

Зашто?! На првом мјесту зато јер нема сврхе. Наиме, демократска квази-држава и либерално друштво, породица и појединац су тешко оболели управо кобно. Либерално-демократска држава, друштво, породица и појединац је као болесник болестан од карцинома који се распада у метастазама. Таквог болесника нема никаквог смисла лијечити.

Иако је непријатељ, нема смисла ни борити се против њега. То друштво је зомби тј. мртвац који хода. На другом мјесту не треба се сукобљавати са постојећим системом јер је он репресиван и посједује инструменте силе (полицију, судове, војску, службе бездједности...) који нас могу итекако оштетити а све то без икаквог смисла.

Седам стубова живота и темељ наше борбе:

1. СВЕТОСАВЉЕ - ДУХОВНО НАЗНАЧЕЊЕ (ИДЕНТИТЕТ).

Истински Православна вјера у оквиру Истински Православне Цркве. На темељу Божанствених догмата и канона. Идеја спасења душе као приоритет над приоритетима.

2. ОЧУВАЊЕ КРВИ - РАСНО-БИОЛОШКО НАЗНАЧЕЊЕ.

Очување крвне вољности (супериорност). Чистота (хигијена) крви и репродукција искључиво у оквиру сопствене расе. Продужетак врсте.

3. ПАТРИЈАХАЛНОСТ - ПОЛНО НАЗНАЧЕЊЕ.

Власт оца у породици (монархистички принцип Бог-краљ-отац). Породица као основна ћелија друштва може постојати и опстати само као патријархална.

4. ДОКТРИНА НАПАДА - ФИЛОЗОФСКО НАЗНАЧЕЊЕ.

Метафизичко-физичка стратешка одредница и став у животу. Борбена филозофија ауторитета, култ освајања и побједнички менталитет као потврда живота.

5. МОНАРХИЗАМ - ПОЛИТИЧКО НАЗНАЧЕЊЕ

(Апсолутистичка и сталешка). Божански принцип (власт из једнога *monos* = један *archi* = власт). Земаљска икона Небеског Царства и једино благословено друштвено-политичко уређење државе.

6. ВИТЕШТВО - МОРАЛНО НАЗНАЧЕЊЕ.

Србско витештво стоји на темељу чојства и јунаштва. Изградња новог Србског племства. Нова аристократија на нео-феудалистичким принципима.

7. Н.А.О.С. (НАРОДНИ АЛТЕРНАТИВНИ ОБРАЗОВНИ СИСТЕМ) - ОБРАЗОВНО НАЗНАЧЕЊЕ.

Образовни систем на темељу Контра-реформације (језика, културе, науке, умјетности, вјештина...) и повратку заборављеним истинским и вјечним вриједностима.

Ово је седам стубова и темељ наше борбе. На овом темељу и на овим стубовима ћемо радити и градити, стварати наш "паралелни систем". Оно што је систем одбацио ми смо нашли као истину и пригрлили свим срцем. Оно што су њихови епископи, академици, генерали, доктори, професори, магистри... презреше и на шта са гађењем плунуше ми нађосмо као благодатну истину и тај драгуљ извадишмо из блата те га чувамо у њедрима као највеће благо. Питају нас, да ли је могућа наша борба, да ли је остварива? Јесте!

Ми нијесмо измишљали “топлу воду” Послужили смо се примјерима из Светог Писма посебно је битна старозавјетна прича о Ноју (потпоп) и дјела апостолска која описују борбу ране цркве (црква до Миланског едикта). То су примјери “паралелног система”, а наравно кроз историју је било заиста много таквих примјера (ККК у Америци, Амиши у Америци, Катакомбна црква у СССР, Албанци у СФРЈ...).

Оно чему се морамо супроставити у нашим редовима су страшне девијације, сјеме зла које је непријатељ посијао у нашим душама, у нашем уму, навикама кроз накардно кућно васпитање, болесно окружење, наопако школство, безбожне и јеретичке установе а све преко лажних митова и идола наметнутих нам да би нас као такви водили у понор лажи и полуистина.

Тринаест Србских проклетстава и тринаест сјемења сатанских :

1. БЕЗБОЖЈЕ (АТЕИЗАМ).
2. ЕКУМЕНИЗАМ И ХИПИ-ПРАВОСЛАВЉЕ (Јерес коју пропагира Екуменистичка секта која је узурпирала трон св. Саве и лажно се представља као СПЦ.)
3. ФАТАЛИЗАМ - ИНТЕГРАЛНА ИНЕРТНОСТ
4. ЛИБЕРАЛИЗАМ И ДЕМОКРАТИЈА
5. МАРКСИЗАМ, КОМУНИЗАМ, БОЉШЕВИЗАМ...
6. ИНДИВИДУАЛИЗАМ И КОНФОРМИЗАМ
7. УДБАШКИ НАЦИОНАЛИЗАМ (ЛАЖНО РОДОЉУБЉЕ)
8. ПАЦИФИЗАМ И ДЕФАНЗИВА (КУЛТ ОДБРАНЕ)
9. ИНТЕР-РАСИЗАМ
10. РЕПУБЛИКАНИЗАМ
11. ПАГАНИЗАМ (ИДОЛОПОКЛОНСТВО)
12. МУЛТИКУЛТУРАЛИЗАМ И ГЛОБАЛИЗАМ
13. АНАРХИЗАМ

Носиоц свих ових тринаест проклетстава је јудео-масонска секта која је срце и мозак зла иницирана самим сатаном. Та секта даноноћно ради на успостављању антихристовог антицарства. Тај фарисејски квасац стоји иза свега и стварна моћ је у њиховим рукама. Људе слуђују масовним представама и глобалним обманама. Масовним окупљањима која често споља имају тривијалан карактер а скривено тајно значење. Олимпијске игре, Евровизија, Свјетска првенства, велики концерти... Добро је знати њихове прљаве послове и разобличавати кржаве завјере али се ипак не треба превише бавити њима. Они нека раде свој посао јер све што је писано мора да се испуни. Важно је да ми радимо наш посао и нека свако чини према савјести и жељама срца свога.

Ми много више треба да се бавимо нама и нашим светим послом. Ионако Господ све држи у својим рукама. Нешто је Божја воља, Нешто Божје допуштење али је све Божја промисао. И системска и анти-системска борба од појединца траже извјесне способности и вјештине али наша борба за “паралелни систем” тражи цијелог човјека.

Збораш једноставно не може бити било ко. За ову идеју се може борити и жртвовати само онај који гори истинском вјером у Господа Исуса Христа, онај који љуби и одано служи светој цркви, онај којима има челичну вољу и карактер, онај који има част и образ, онај који презире да буде роб и корисна будала другима, онај коме је Србија име и презиме, онај који за ближњега даје и свој живот.

Збораш је елитни хришћанин. Аристократа са манирима и племић духа. Збораш је нападач који осваја своју слободу. Збораш је господару служи и слугама господари. Најбољи син цркве и први витез отаџбине.

Шта значи ЗБОР?

З Завјет - Задружна

Б Богу - Борбена

О Отаџбини - Организација

Р Роду - Рада

ПРАВОСЛАВНИ ФУНДАМЕНТАЛИЗАМ

БИЛИ СМО И ОСТАЋЕМО ПРАВОСЛАВНО ФУНДАМЕНТАЛНИ!

Званично саопштење поводом све учесталијих клевета и полуистина као и сасвим произвољног и тенденциозног тумачења прве тачке програма СНП "Збора" СНП "Збор" није црква већ њен слуга.

Ми са најплеменитијим осећањем достојанства исповедамо, непоколебљив став да смо (и то ћемо увек бити) на првом месту, Православно фундаментални! Из тога логично проистиче да смо анти-екуменисти и да екуменизам сматрамо лукавом јудео-масонском подметачином као и средством којим антихристове слуге желе потпуно уништити Свету Православну Цркву; наравно не физички него перфидно увођењем новотарија (јереси), кроз чланство у Светском савету цркава (С.С.Ц.), заједничке молитве са јеретичима и прихватањем „теорије грана“, по којој је православље само једна од Божанских истина а не једина како нас уче сви свети оци, Васељенски сабори као и комплетно Свето Предање.

А што се тиче тога да смо „зилоти“ ако је горе наведено тзв. „зилотизам“ онда признајемо да јесмо јер је и св. Сава онда зилот као и сви свети Срби који су бранили православље од јеретика (посебно римокатолика). Шта уопште значи тај појам, „зилот“? Дајте да га демистификујемо јер га многи употребљавају а да уопште не знају (или га површно познају) шта он заправо значи. Дакле реч, „зилот“ је грчка али порекло води од јеврејске речи, „зелот“.

У оба случаја на србском значи, ревнитељ (онај који је потпуно посвећен и свим срцем се залаже за нешто, некога...). У старој Јудеји постојао је покрет „зелота“ (у Христово време) који је био пре свега политичког карактера и који се залагао за ослобођење Јевреја од Римске окупације. Овај политички покрет доживео је потпуну катастрофу (а са њим и сви Јевреји) после краткотрајног ослобођења Јерусалима устанком против Римљана (у ком је почињен злочин према свим заробљеним Римским војницима који су били најстрашније мучени и побијени...) јер је после тога Римски цар Веспасијан послао свога војсковођу Тита у казнену експедицију, који је убио око 1.250.000 Јевреја, потпуно разорио Јерусалим а преостале Јевреје раселио по целом свету. У раном Хришћанству појам „зилоти“ употребљава се за св. Оце који су непоколебљиво бранили истину православне цркве од разних зловераца јеретика (Аријанци, Несторијанци, Павлијанци...), а у Источном Римском царству (Византији) познати су случајеви када су се православни зилоти супростављали многим јеретичким царевима, патријарсима па чак и читавим синодима (нпр. у случају иконоборства).

Дакле појам „зилотизма“ тј. „ревнитељства“ није нужно ни позитиван ни негативан већ је онакав, у зависности за шта се (за кога се) употребљава.

Ми у СНП "Збору" немамо предрасуда и не сматрамо да је исповедање вере зилотизам (ниједан истински зилот се не би сам тако називао из смирења) већ обавеза и нужност сваког ко се сматра православцем а сви се искључиво осећамо синовима Србске православне цркве иако не припадамо сви истом синоду (то је слобода и неотуђиво право свакога да расуђује о свом личном спасењу). У нашим редовима су и студенти богословског факултета и они које у народу зову „зилотима“ потпуно равноправни !

У СНП "Збору" се никоме не намеће нити је било какав услов тзв. зилотизам мада је свима обавеза анти-екуменизам (у складу са првом тачком програма) тј. православни фундаментализам, и то је јасан став по питању исповедања вере!

МОНАРХИСТИЧКА ПЛАТФОРМА

Званичан сѣав СНП „Збора“ ѿрема ѿинасѣији Карађорђевић као и ѿруѣим моѿућим ѿреѣенѿенѣиима на уѿражњени Краљевски ѿресѣо Србије.

1. Исѣоријски осврѣ

СНП “Збор” стоји на историјски исправном становишту, у континуитету са ставом ЈНП „Збора“, да је направљена велика грешка са 27-мартовским пучом и да је поништењем 25-мартовског пакта са Немачком отворена „Пандорина кутија“. Али, 27. март је само био директна последица мајског преврата 1903-ће, када смо као народ колективно пали у ужасни грех краљеубиства (према учењу Свете Цркве, онај који дигне руку на помазаника Божијег дигао је руку на самога Бога Живога), који је по рангу одмах испод највећег греха – греха јереси. Нико од тадашњих врховних ауторитета у Србији није осудио страшни злочин убиства помазаника Божијег и његове супруге нити њихове безбожне целате осудио, ни на црквеном ни на државном суду. Они нису добили ни епитимију од Цркве за тај свој злочин а камоли анатему, као што је требало - да не би цео народ носио на себи тај грех. Иако је Драгутин Димитријевић Апис (Апис је у староегипатској митологији „адски бик“) касније погубљен због наводног покушаја атентата на регента Александра Карађорђевића (опште је познато да је то био монтиран процес јер је Краљ сумњао да „Црна рука“ планира и њега да убије), то није скинуло проклетство греха са нашег народа јер ни он ни други завереници никад нису одговарали за само краљеубиство.

СНП „Збор“ такође стоји на становишту да је Симовићев пуч био инспириран, организован и финансиран од стране непријатељске Британске обавештајне службе и то искључиво због британских геополитичких интереса а заправо, у позадини, јудео-масонске банкарске завере, која је, као што је то опште познато, суштински антихришћанска. Као последица тога уследили су потпуни распад Краљевине Југославије; њена срамна капитулација и Прва - Немачка окупација, убрзо потом и геноцид над нашим народом од стране усташке НДХ а напослетку и Друга окупација – комунистичка, успостављање титоистичке Југославије; противканонско постављање патријарха Германа на трон светога Саве од стране те исте богоборачке антихристове власти и, под патријархом Германом, улазак Српске православне цркве у „Светски савет цркава“ - јудео-масонску јеретичку организацију која је пројектована да створи услове за успостављање власти антихриста и има основни задатак да путем свејереси екуменизма „фино“ и „неприметно“ потпуно уништи Православље - и то чак као председавајућег неколико година (СПЦ је иначе и даље органски члан ССЦ а не само „луки посматрач“).

СНП “Збор” стоји на становишту да, кад је већ дошло до распада Краљевине Југославије, слома наше војске и окупације, никако и ни под каквим условима није смело доћи до капитулације или бар не онакве какву је потписао Калафатовић.

Краљ, као и његова Влада, морали су остати са својим народом и, у преговорима са Немцима, тражити условну капитулацију - практично ревизију пакта са Немцима - која би подразумевала:

- 1) Признање фактичког стања да Југославија више не постоји;
- 2) Признање Немачке окупационе силе и привремени губитак суверенитета;
- 3) Гаранције да ће Немачка окупациона сила признати територијални интегритет Краљевине Србије, у чијем саставу би биле целовита Србија (са аутономијом српске Војводине и специјалним статусом немачке мањине), Босна, Херцеговина и део Далмације са Дубровником, Црна Гора и Македонија;
- 4) Гаранције да ће Немачка окупациона сила признати цивилну управу Краљевине Србије и да се неће мешати у њен рад. Цивилна управа би подразумевала оружане снаге и то: полицијске (за одржавање реда и мира), граничарске (за одржавање територијалног интегритета) и добровољачке (за борбу против реметилачких елемената);
- 5) Обавезу Краљевине Србије да ће се на својој територији обрачунати са свим реметилачким елементима који би били против овог уговора (посебно са комунистичко-терористичком бандом);
- 6) Обавезу Краљевине Србије да Немачку окупациону силу снабдева свим потребним средствима - храном, материјалом и другим ресурсима, који би се прецизирали посебним уговорима - осим људством;
- 7) Потпуну слободу вероисповести и друга права (имовинско-власничка и сл.).

Ако Немци не би ово прихватили, макар једну од ових тачака, Краљ и Влада су се требали повући у илегалу, а борбу је требало наставити на герилски начин, и у прави час позвати народ на општи устанак. То окупатору сигурно не би никако одговарало, посебно ако се узме да они у Србији не би могли наћи никога релевантног ко би сарађивао са њима у светлу чињенице да је Краљ у отаџбини. Такође, ни комунисти не би могли повести своју револуцију, и практично започети грађански рат, јер би их и само присуство Краља омело у томе а да не говоримо о борбеним добровољачким јединицама које би их сигурно спречиле и потпуно угушиле у самом почетку евентуалне њихове акције. А не заборавимо ни Немачка окупациона сила која је би ту већ била. У сваком случају народ се није смео у тако тешким временима препустити „вуковима да га растргну“ и није смео бити лишен бриге и заштите помазаника Божијег а за то највећу одговорност сноси Влада, будући да је краљ Петар Други Карађорђевић био недорастао да самостално важне доноси одлуке тј. влада државом, па је био практично фигура у рукама сумњивих и недобронамерних људи.

Посебно боли чињеница, коју су комунисти тако обилато експлоатисали, а тиче се злата Краљевине Југославије, које је похрањено у банкама оних који заправо и јесу индиректно одговорни и за убиство краља Александра Карађорђевића и за Симовићев пуч. То су исти лобији и тајна злочиначка удружења која су индиректно одговорна и за убиство краља Александра

Обреновића и краљице Драге као и за монструозну заверу познату као Први светски рат и убиства познатих европских монарха, од којих нас Србе највише боли убиство светог цара Николаја Романова и целе руске царске породице. Зар је такве људе требало сматрати за савезнике!? Зар су Краљ и Влада требали да напусте свој народ и отаџбину у тренутку када је окупација постала реалност и када се над нама надвио црни облак грађанског рата и сенка комунистичког и усташког ножа, који је већ био замахнуо ка врату Србиномом, и преселе се у Енглеску!? Зар су се злато и вредности Краљевине Југославије требали похранити у банке таквих зликоваца који су тим истим златом финансирали, и на сваки начин помагали Тита и његову анти-народноослободилачку борбу, и то обилато јер нису давали од себе, и дали јој пуни легитимитет, иако су Равногорске јединице водиле паралелну борбу а при том су биле потпуно лојалне Краљу и Влади у Лондону!?

СНП „Збор“ нарочито одбацује, као потпуно сулуд и сраман, јавни позив преко Би-би-си-ја од 12.9.1944. г. који је упутио краљ Петар Други Карађорђевић, чиме је недвосмислено посведочио да је био само пион у рукама других, да се генерал Драгољуб „Дража“ Михаиловић и сви Равногорци ставе под команду комунистичког анти-народноослободилачког покрета тј. под команду Јосипа Броза Тита. Епилог Добро знамо шта је даље било и како смо колективно, а и појединачно, падали из греха у грех, из прелести у прелест, од поратног интегралног титоизма, који је био раскрстио са стаљинизмом, преко експеримента званог „самоуправљање“ тј. самоуништење, лажног социјалистичког национализма и пројектованих ратова, па виртуалне демократије, а заправо контролисане анархије, и све до данашњих времена тоталног отпадништва и издаје на свим нивоима и у свим институцијама. Коначно, у Србији се зацарила резигнација, обојена инфантилним фантазмима – са једне стране псеудо-руралним „Пинк“ сновима као пандам „америчком сну“ („American dream“) а са друге агресивним универзализмом псеудо-урбаног Б92 – прожетим перверзним хомосексуално-феминистичким концептом нео-хипи уравниловке, колективна апатија и вишеслојна интегрална инертност. Просто – колективна шизофренија.

2. Перспектива монархије

У данашњим условима и Програм Србског народног покрета „Збор“ СНП „Збор“ се нашао у ситуацији у којој је практично цела народна елита, част изузецима, пала у руке јудео-масонских завереника - што посредно, кроз наметнути систем „вредности“ – „екуменизам“ као једнакост религија, демократија, републиканизам, „људска права“, глобализам, мултикултурализам, „једнакост полова“ и „сексуалних мањина“ и остале фетише јудео-масонског Симбола вере („Слобода, једнакост, братство“) - које нам импутирају 24 часа дневно преко свих медија, што непосредно кроз чланство у тим злочиначким антихристовим, тајним, полутајним и јавним удружењима, и то појединачно, групно и организацијски (на државном нивоу).

Практично све институције и цео системски апарат се налазе у њиховим рукама. У таквим апокалиптичким условима, на први поглед, а често и на други, перспектива апсолутистичко-сталешке монархије као модела друштвеног уређења је практично сведена на теоријску раван и опсервира се као историјски феномен. Међутим, то уопште не значи да треба одустати од идеје и да треба престати инсистирати на њеној примени. Напротив. Сад више него икад треба исповедати и борити се за истинске вредности, од којих је монархизам једна од најсветијих. То није утопистички, како нам неки резигнанти површно указују, јер утопија може бити само оно што у својој суштини није истина, али јесте херојски, јер се неколицина (и поред свих својих личних девијација и недостатака) супротставља фаталистичкој свеопштости. То није ни мазохизам, јер ми волимо себе, по заповести Господњој да „љубимо ближње своје као сами себе“, али јесте жртва, коју радо приносимо на олтар отаџбини као доказ те љубави. То није застарело, како нам говоре модерни националисти, од квази-монархиста (присталица парламентарно-демократске монархије која није ништа друго него одвратни синкретизам републиканизма и монархизма), преко републиканско-демократских партијаша, као радикалних популистичких и политичких идиота (незналица), па до разних паганско-органистичких идеологија, којима све што није технократски дарвинизам, или иконографија истог, представља утопистичку прошлост - јер они и не знају за вечне и непроменљиве законе једнога Бога Живог по којима функционише све, и Над-природа и Природа. Заједничко свима њима је несхватање основних принципа органистике као науке, која своје исходиште има не у природи него у Царству Небеском, незаинтересованост за жртву тј. присутност конформизма и мизантропији али и ограниченост њихових медиокритетских потенцијала. Једном речју - профаност. Идеја интегралног монархизма је неуништива јер је истинита па према томе она ће увек бити присутна на овај или онај начин у друштву, кроз ове или оне облике и са овим или оним рецепторима. Она је увек савршено актуелна и модерна, као што су нпр. у музици народна изворна песма или класична музика, или реализам у сликарству, јер претставља вечне вредности, али ће се смањивати број оних који ће имати способност да је препознају, разумеју и прихвате, без обзира на жртву која се подразумева и нераскидива је са њом.

3. Србски Краљевски престо, Србски народни покрет „Збор“ и династија Карађорђевића СНП “Збор” стоји на становишту да је Србски краљевски престо упражњен и ми за престолонаследника не можемо да прихватимо званичног претендента принца Александра Карађорђевића све док се он јавно не покаје, огради и осуди све горе поменуте историјске грешке: од Мајског преврата, злочина и греха краљеубиства, па преко 27-мартовске Симовићеве британско-комунистичке завере и препуштања народа на милост и немилост крвавим ножевима свих србских душмана, све до сопственог покајања за своје анти-народно деловање у служби британских интереса - кроз демократска агитовања и финансирања демократске 5-октобарске револуције, у садејству са чувеним јудео-масоном и осведоченим србофобом Сорошем и бившим премијером, сумњивим бизнисменом србског порекла, Миланом Панићем. Такође, ми га не можемо прихватити због основане сумње да је и сада активни британски обавештајни официр, Малтешки витез, као и члан још неких злочиначких и тајних

удружења, као и да је унијата, па га стога позивамо да јавно одбаци и осуди ове непријатељске организације и оповргне да је са њима имао икакве везе, у било ком периоду свог живота а ако јесте да се јавно покаје и одбаци их. СНП „Збор“ не може да га прихвати за престолонаследника док се сво злато и вредности Краљевине Југославије, које су предате и похрањене у непријатељским банкама, не преусмере у фондове и на рачуне свих удружења која се боре за ревитализацију и рестаурацију апсолутистичко-сталешке монархије, која су по карактеру православно-фундаментална и органско-национална тј. Светосавска, и која се супротстављају свим облицима поробљавања србског народа тзв. Новом светском поретку тј. успостављању антихристовог царства.

Тражимо да се средства преусмере и за помоћ ратним, војним и полицијским инвалидима, избегличким камповима, социјално угроженим појединцима а посебно србским мајкама са великим бројем деце.

Посебно тражимо да се формирају фондови за привремено окупиране србске земље - Крајину, Далмацију, Славонију, Македонију, Косово, Метохију, Црну Гору итд.). Такође, не можемо га прихватити док јавно не осуди, и од себе не одбаци, следеће јереси, утопије и организације:

- 1) Екуменизам, као све-јерес, и „Светски савет цркава“, као антихристову цркву;
- 2) Демократију, као опијум за народ, утопију која служи као димна завеса док се не успостави антихристова диктатура;
- 3) Јудео-масонерију (и остале тајне злочиначке организације попут Малтешких витезова, банкарских група и сл.) као антихришћанску завереничку организацију.

За СНП “Збор”, сваки племић Србин који је одбацио јерес екуменистичке секте и друге анти-србске злочиначке идеје и организације је могући претендент на Србски престо. СНП "Збор" одбацује системску као и анти-системску борбу а вјечне монархистичке принципе и идеју ће уградити у свој ПАРАЛЕЛНИ СИСТЕМ. Имаћемо краљевину макар паралелну али она ће имати све одлике и дух апсолутизма и сталешког уређења.

РАСНО-БИОЛОШКО ПИТАЊЕ И СТАВ

ПОЗИТИВНИ (НАУЧНИ) РАСИЗАМ СНП „Збор“ стоји на становишту да је „расе“ створио Бог и да је то чињеница која се не може негирати нити занемаривати. А пошто је у природи све што је створено, створено неједнако то су и расе створене, неједнаке и са различитим карактеристикама, способностима.... Дакле не постоји расна једнакост у природи. Расна различитост која је ноторна чињеница ни у којем случају не подразумева расну мржњу како нам то намећу и готово подразумевају данашњи пропагандисти интер-расисисти „новог светског поретка“ него она у својој изворној тежњи подразумева, истинољубље.

Зашто би било забрањено осећати љубав према својој, раси и то јавно истицати? Зашто би то било коме сметало и зашто би то било усмерено против неке друге расе?

Зашто би спречавало неког ко је расиста да воли и друге расе?

Зашто се појам „расизам“ доживљава искључиво у пезуративном смислу (неко је цео један појам етикетирао као негативан , што је малоумно)?

Све су то питања која се не постављају и о којима се не размишља, а зашто? Зар смо као патке које може да пуни ко и како хоће или зомбији којима је одстрањена разумна душа па као навијени бауљају у тачно одређеном правцу и са тачно одређеним циљем, али чијим?

Питање „расе“ је озбиљно питање које захтева озбиљан и објективан приступ. Сам термин, „позитивни расизам“ није у потпуности прецизан (прецизније би било рећи да се појам „расизма“ може тумачити свакојако (научни расизам) а да је ово заправо Хришћанско поимање расе као природног феномена) али ћемо га ипак употребљавати да би смо истакли основну разлику међу разним тумачењима а нарочито због једне вештачке и веома злонамерне мисаоне инсталације која појам „расизма“ „an’generale“ третира крајње негативистички дајући му најгрозније могуће значење... Будући да расе нису (и не могу бити) једнаке међу собом то подразумева да се међусобно налазе у хијерархијском односу. Хијерархија је обавезна у природи и то на свим њеним нивоима и у свим облицима. То је тако јер све, неједнако је и различито па се према томе налази у другачијим степенима сопствених карактеристика и способности. Неједнакост је уопште једна од основних карактеристика саме природе. Различите расе имају различите карактеристике и способности па према томе и имају и различиту вредност у биолошком али и у социолошком (културолошком, политичком...) смислу. Целокупна историја света нам је доказ за то. Ми данас знамо да је Европски империјализам прошлих векова, био између осталог и „расни експанзионизам“ који је оправдан (са чисто материјалистичког гледишта а помало и са неких других) самим законима природе по којима , виталност једне расе мора донети нови квалитет тј. ширити се по инерцији сопствених способности те према томе освајање (империјализам) је само последица нагомилане моћи

(интелектуалне, војне, културолошке, финансијске...) Наравно један такав природни и друштвени процес се могао и злоупотребљавати у много чему и тога свакако јесте било међутим, данас када се говори о Европском (белом) колонијализму он се сасвим третира у крајње негативном контексту, при чему му се сасвим тенденциозно приписују најгрозније карактеристике. Такво пропагандистичко поимање није дошло као последица рационалне и објективне анализе већ управо као поднесак наручене „историје“ која дакако увијек мора бити усклађена са актуелним политичким и идеолошким циљевима. Ако би неко уопште имао право критиковати Европски колонијализам, при том роководећи се једино, истинољубљем онда су то прије свега, Европљани (наравно, бели) и то са Хришћанског (наравно Православног) становишта, а зашто? Прво ради објективности јер у том историјском процесу није учествовала Хришћанска (Православна) Европа него разне јеретичке секте западне Европе (Римокатолици, разни Протестанти, Англиканци...) а друго ради компетентности јер је и сама Хришћанска (Православна) Европа такође, беле расе...

Зато ова платформа има посебан значај јер је риједак документ у коме се расно питање третира са једне Хришћанске (Православне) позиције у друштвено-политичком смислу. СНП „Збор“ држи да Бог дао белој раси највећу моћ али и највећу одговорност пошто једно без другог не бива.

У хијерархији раса, бела раса несумљиво заузима прво место по природним способностима, доказивати тако нешто поред свих релевантних научних доказа, поред резултата које је остварила на свим пољима у току целокупне историје света и цивилизације је заиста, не потребно и потпуно сувишно. По истом хијерархијском принципу, држимо да је Бог дао Србима (појам „Србин“ треба схватити шире од онога што се данас доживљава као Србски народ) највећу моћ у оквиру беле расе и самим тим, највећу одговорност.

СНП „Збор“ је стога против мешања раса јер се тако драстично и неминовно смањује квалитет и снага нашег народа а постиче његова пропаст, осим тога у природи не постоји мешање врста или подврста.. Као што смо контатовали хијерархијску позицију беле расе у смислу њене моћи ми дакле нисмо оспорили њену одговорност пред Богом и смело признајемо да је бела раса најодговорнија за све погубне процесе који су се десили или су у току свога дешавања јер злочиначки фарисејски пројекти никада неби могли бити спроведени у дело да није било издајника и Јуда беле расе који су издали на првом месту Христа кроз јереси а потом и интересе сопствене расе и народа кроз масонски покрет..

СНП „Збор“ не исповеда никакву мржњу (мржња према творевини је мржња према творцу) ни према којој раси јер би то било противно учењу Хришћанске тј. Православне цркве него напротив прихвата крштене припаднике свих раса као своју браћу и сестре наравно у складу са обичајним правом свога народа које подразумева очување сопственог идентитета и реализацију сопствених интереса.

ПЛАТФОРМА О ГЕНОЦИДУ НАД СРБИМА ТОКОМ ВИЈЕКОВА

ВЕЛИКИ МЕМОРИЈАЛНИ ЦЕНТАР ДОМ СЈЕЋАЊА НА СВЕ СРБСКЕ МУЧЕНИКЕ „СВ. ЂАКОН АВАКУМ“

СНП „Збор“ држи да је над Србским народом током вијекова његове праведне борбе за опстанак, почињен један од највећих геноцида у историји. Наше праоце клало је и мучило много разних душмана и окупатора и ми сматрамо да је све то гурнуто у заборав а у нашој сопственој свести, жртва која је узета од нас постоји само у траговима. Ова генерација Срба (а и многе претходне) не да не исказује дужно поштовање према сенима светих, него је отишла и корак даље, почела је да поштује измишљење „жртве“ наших душмана тако свесно понижавајући истинске жртве сопственог народа. Из наше свести је изчезао јаук праведника и бол нанешен невинима сународницима нашим. Из наше савести је нестао, страх Божији. Проклет је онај који пљује по својим жртвама и народ који заборавља своје мученике мора опет бити мучен. Огријешили смо се сви о њихову невину крв и занемарили смо њихов страшни бол. Они су кост наше кости и крв наше крви, они су наши стари и ми немамо будућности ако их заборавимо. Према онима који су извршили те монструозне злочине морамо се и као држава и као друштво односити према степену њиховог искреног покајања тј. колико су спремни признати своје злочине понизно се извинити и макар покушати надокнадити ненадокнадиво, обештећења потомцима жртава... Држава мора да покаже другима нарочито онима који су се дубоко огријешили о наш народ, да никада неће заборавити злочине и геноцид над нашим народом јер на то једноставно нема право ни ова нити ни и једна будућа генерација. Будући злочин а посебно злочин геноцида никада не застарева држава Србија мора подићи тужбе против свих оних који су учествовали у геноцидним радњама против Срба посебно против државе Хрватске која је створена на геноциду над Србима. Морамо инсистирати да се ова геноцидна творевина чије само постојање представља највећу увреду за сваког Србина, осуди и присили на извињење и плати одштету потомцима жртава. Ми не можемо имати добросусједске односе са онима који су извршили геноцид над нама, који су отели наше териториј, палили наше куће и рушили наше цркве, гробља... са онима који су понижавали наш народ и отерали га са вековних огњишта. Ми не можемо опростити њима злочине за које се не кају и које не признају да су починили. Јер какав је то мир који је заснован на неправди и имамо ли право и у чије име то смемо да опростимо?

СНП „Збор“ позива државу Србију да се води истинољубљем и правдољубљем а не понижавањем пред онима који су газили наше светиње и који су дивљачки уништавали наш народ! Зар се нико није сјетио да све наше свете жртве скупи на једно мјесто, подигне им величанствен споменик и ода дужно поштовање?

Ево ми „Збораша“ синови и кћери наших праотаца, ми дижемо глас против ове монструозне неправде и због свеопштег покајања народа нашег и свијетле будућности, захтевамо:

1. Да се у Београду изгради велики меморијални центар (дом сећања) свим светим Србским жртвама
2. Да тај центар понесе име по Србском велико-мученику св. Ђакону Авакуму и да на њему стоје урезане његове речи „СРБ ЈЕ ХРИСТОВ РАДУЈЕ СЕ СМРТИ“
3. Да буду пописане апсолутно све свете Србске жртве од кад постоје трагови нашег имена и од кога су страдали
4. Да се подигне велики крст страдања испред дома сећања
5. Да се у државни протокол за све званичне посете обавезно уведе да се сви страни дипломати прво морају поклонити светим Србским жртвама па тек онда да могу бити примљени од представника државе Србије
6. Да се дан св. Ђакона Авакума прославља као државни празник као , дан сећања на све свете Србске мученике
7. Да се у образовни систем обавезно унесе култ поштовања светих Србских мученика и да му се да приоритетно место. СНП „Збор“ позива све појединце, групе и организације да подрже нашу платформу и сами узму учешћа у њеном остваривању јер нам је свима потребно да се исправи вековна неправда и да се коначно сви сакупимо и одамо почаст нашим светим Србским мученицима... јер не заборавимо да су они житељи НЕБЕСКЕ СРБИЈЕ и наши молитвеници пред престолом Бога живог!

Не заборавимо ми њих да они нас не би заборавили , јер тешко ономе кога његови свети забораве. Ујединимо се сви око крви невино проливане јер то је и наша крв. И на крају урежимо у свој ум и срца истините ријечи славног светитеља... Љуби непријатеље своје, непријатеља Божијих се гнушај а непријатеље Отачаства сатири св. Филарет Московски.

ИНИЦИЈАТИВА ЗА КАНОНИЗАЦИЈУ ЋЕНЕРАЛА МИЛАНА НЕДИЋА У СВЕТОГА МУЧЕНИКА

Став СНП "Збор" је да је Милан Недић мученик и праведник, страдао је од безбожних удбашких џелата и по чему је његово страдање мање од страдања других светих?! Гроба му нема па се не може утврдити на конвенционалан начин да ли његове мошти миомиришу, мироточе... али његова дјела а нарочито његова мученичка смрт су сваком родољубу довољна да подржи ову иницијативу.

СНП "Збор" се енергично супроставља било каквој иницијативи која води ка "РЕХАБИЛИТАЦИЈИ" пред комуно-демократским судовима јер је то потпуно бесмислено и ружи витешко дјело бесмртног Ћенерала. Зар да тражимо да потомци крвника изврше некакву ревизију њиховог недјела и да их на тај начин "оперемо" од злодјела?! Зар да иштемо од оних који су упропаститељи србства и уништители свете цркве , да они рехабилитују Ћенерала Недића?! Да нам титоистичка банда и либералне животиње које не само да деценијама систематски уништавају све србско него се труде да понизе Србију на најодвратније могуће начине... и сад ми од таквих изрода да тражимо да нам баце са свог јудино-издајничког стола неке мрвице?!

Жртва Ћенерала Недића је њега узвисила ка Царству Небеском и њему се треба молити , сачинити акатисте и тропаре а не бавити се сулудим рехабилитацијама и сличним дефанзивним дјелима. Ако је Недићу потребна рехабилитација од удбашких џелата ајде онда да тражимо и од Ватикана да рехабилитује св. Саву јер је поново крстио свога оца Немању и вратио га у вјеру православну или да тражимо од усташких судова Хрватске да рехабилитује војводу Ђујића?! По чему је то мање апсурдно ?!

Не само дакле да се СНП "Збор" супроставља рехабилитацији Ћенерала Недића од комуно-демократских судова данашње О.З.С. (Окупационе Зоне Србија) која је у потпуном континуитету и правно и морално са комунистичко-патризанском окупацијом од 1945 па до дана данашњег него се уопште противи и самој идеји рехабилитације (било какве од стране било кога). Светитељу није потребна рехабилитација а ја вјерујем да је Ћенерал Недић сада светац-мученик.

Напомињемо, србству данас су потребни нови светионици Божји и нови мученици да покрену Србина из кошмара јереси и безбожњиштва и није довољно само говорити да су они били позитивни. Њихова жртва је велика као и жртва свих светих ако јесу страдали за вјеру и отацство и од сатанских слуга а ту нема никакве сумње.

Позивамо истинске епископе и све родољубиве организације , групе и појединце да ми се прикључе и подрже ову иницијативу јер ово мора бити наша заједничка борба.

Господе Исусе Христе , који си и сам страдао мученички и тако својом жртвом јеси запечатио своје ријечи и сав свој земни живот мада гријеха нијеси имао и мада си јединородни Син Очев који се слави заједно са Светим Духом...тебе о сами Господе призивам да благословиш ову жељу срца мога и ако је праведно и теби угодно да дозволиш придодати и јавно обзнанити цијелом свијету да је ђенерал Милан Недић мученик по твојој вољи и да је страдао за вјеру отаца својих и народ свој од слуга ђавољих и армија мрака... прослави Господе слугу свога Милана и благослови га мученичким вјенцем славе у све вијекове , амин.

МЕЂУНАРОДНА СТРАТЕШКА ОДРЕДНИЦА И ИНИЦИЈАТИВА

СНП "Збор" ће покретати иницијативе ка уједињењу свих родољубивих покрета , група и појединаца у Европи. СНП "Збор" се залаже за обнову свете алијансе тј. изградњу моћне осовине РУСИЈА - ЊЕМАЧКА (мисли се на родољубе а не на тзв државе). Сматрамо да сви истински родољубиви покрети , групе и појединци треба да се окупе око ове осовине и да је нова света алијанса кичма будуће борбе за слободну Европу.

У том смислу СНП "Збор" је покренуо живу дипломатску мисију са циљем да упозна све саборце широм Европе са својом аутентичном идејом стварања "Паралелног система" који би требао да буде наш јединствени одговор на изазове који су данас пред нама а посебно на изазове сутрашњице.

СНП "Збор" (са својим партнерима) има за стратешки циљ одржавање међународне конференције истинских родољубивих покрета...која би требала да се одржи (када се за то створе услови) у Београду.

УЛИЧНИ ПРОТЕСТИ И ОКУПЉАЊА КОЈЕ ОРГАНИЗУЈУ ДРУГИ И КОРИШЋЕЊЕ СИМБОЛА ПОКРЕТА

Као што добро знате ја се жестоко противим сваком виду протеста, узалудних уличарских вуцарања и јавних излива незадовољстава. Све је то типично за хистеричне људе, групе и организације а такав СНП “Збор” никад неће бити. Протести и кукања су такође дио системске борбе а понекад и анти-системске но у сваком случају њихов ефекат је поражавајућ и сјетите се само броја разних таквих скупина које више једноставно не постоје јер су се искључиво бавили уличарском онанијом.

Ви као збораши морате знати да ви нијесте исти као НСФ, Образ, Наши... нити ћете икада бити. Ви сте господа, елита а не клошари који арлаучу јер им се нешто не свиђа (као да је икога брига због тога). Они тј. други морају да схвате да сте бољи од њих и да сте другачији. Ви својим ставом представљате покрет и нашу идеју и остали треба да буду срећни што сте се уопште удостојили да се спустите на њихов ниво. Будите по страни као посматрачи у обичним црнима или сивим мајицама, неупадљиви.

Најбоље би заправо било да ођеште у ојелима и кравајма иако да се сви руји осјећају мање вријетни.

Ви никад нећете бити дио руље која маше заставама и прави будалу од себе и од својих организација пред системом (MATRIXOM) јер вам ја то нећу дозволити.

УОПШТЕ НАУЧИТЕ ЈЕДНУ ОСНОВНУ СТВАР А ТО ЈЕ ДА ПРЕЗИРЕТЕ РУЉУ И СВЕ ШТО РУЉА ВОЛИ ДА РАДИ, НЕ СМИЈЕТЕ ИМАТИ ПОНАШАЊЕ ГОМИЛЕ ЈЕР ТАКО НИКАД НЕЋЕТЕ ПОСТАТИ ПЛЕМЕНИТИ ВИТЕЗОВИ СВ. ЂОРЂА ТЈ. ЗБОРАШИ

Зато наређујем свим зборашима:

1. На протесте и слична окупљања које организују друге организације из било ког разлога можете ићи само као посматрачи и без обиљежја покрета.

2. Ако треба неког да подржимо у тој сулудој борби (системској и анти-системској) и то ради неког већег интереса (који може произаћи из тога) онда ћемо то радити не прљајући се нити прљајући наше симболе. Уосталом сматрам да и наши људи који узимају учешћа у тим дешавањима чине себи лошу услугу јер их препознају и идентификују са свима другима. Онда макар да је то без симбола покрета тако да се покрет неби унизио.

3. И сама чињеница да уопште дозвољавам нашим људима да присуствују тим бесмисленим дешавањима је израз мог снисхођења према свачијој слабости а само у изузетним приликама је то заиста везано за интерес покрета.

4. Из овог изузимам маршеве али маршеве ће СНП “Збор” организовати тек онда кад буде од збораша направио војску тј. дисциплиновану оперативну јединицу или их уопште неће јавно изводити. У сваком случају нико се од нас неће играти војске нити ће срамотити србски милитаризам док сам ја вођа покрета.

5. Збораша могу да користе симболе покрета (грб, заставу...) искључиво по мојој дозволи и на начин на који је то прописано.

ЗБОР НИКАД НЕЋЕ БИТИ КАО ДРУГИ ЈЕР ДРУГИ НИКАД НЕЋЕ МОЋИ БИТИ КАО ЗБОР

***ЗБОР ЈЕ ПРИЈЕ СВЕГА РАД НА САМОМ СЕБИ
КРОЗ ИДЕЈУ И КРОЗ ОРГАНИЗАЦИЈУ КА ЗАЈЕДНИЧКОМ ЦИЉУ***

Ми смо интегрално интроспективни и веома концентрисани на оно што се тиче унутрашњом борбом. Зато ми никад не можемо бити као други покрети јер се сви они баве другима, спољашњим манифестацијама, декорацијама и шминкерским промјенама. Мало је код њих или готово никако рада на самом себи, дисциплини, моралним назначењима. Други покрети и немају своју сопствену идеологију, она је или преузета или је пуна некаквих девијација у коју ни сами не вјерују. Њихова окупљања су можда вођена добром намјером али добра намјера није довољна.

Да би један покрет био озбиљан он мора имати сопствену идеју, сопствено рјешење. Он мора бити потпуно оригиналан и интегралан. Та идеја мора бити таква да удара нове темеље, да успоставља нове стандарде и критеријуме... озбиљан покрет мора озбиљно да изгледа, понаша се и има у самом себи ту дозу озбиљности тако да сви одмах знају с ким имају посла. Једном ријечју, озбиљан покрет не смије бити само најбољи него једини. Нас не смију да пореде с другима него кад кажеш "Збор" ту мора да престане свака прича и потреба да се пореди било ко са нама. Одмах мора да им буде јасно да се с нама не могу поредити. Такви ми морамо бити почев од мене који водим овај покрет па до сваког члана и кандидата. Да бисмо постигли ту разину и тај квалитет морамо фанатично радити свако на себи а и сам покрет мора да буде у сталној реорганизацији тј. као дом који је стално у генералном спремању.

Ако смо јасно дефинисали да смо **ултра-елитистички покрет** онда то дословно тако мора и бити. Зато искорјените из себе и саму помисао да поредите себе и покрет са другима и њиховим организацијама. Док год се будете поредили с њима, мислили као они, одушевљавали се истим стварима као они, туговали због истих као они, једном рјечју док будете личили на њих нећете бити бољи од њих, бићете исти као они. Будите сигурни да ја то нећу дозволити. У ултра-елитистичком покрету може бити мјеста само за аристократију и само за њу. Таман остао са два или три човјека, таман остао потпуно сам ја никад нећу пристати на популизам и опште мишљење, медиокритетску идолатрију и сличне гадости.

Ко жели да ме наљути, довољно је само да ми каже "Тако сви раде." или "Ево све организације имају то..." побогу зар до сад нијесте схватили колико је противуријечности у томе са ултра-елитизмом?!

Гдје год се појавите морате да одударате од околине. Морате да будете бољи, савршени, томе да тежите. Такмичите се само са собом јер већег непријатеља немате од самих себе и водите стални рат против слабости у себи. То је суштина “Доктрине напада”. Ко не буде водио ту борбу ништа неће постићи на било којем другом пољу. Дананоћно морате радити на себи. Посебно на духовном плану па онда на идеолошком, на пољу физичко-материјалном, борбеном... на сваком али према приоритетима. Покрет ће бити бољи само ако ви будете били бољи.

У Збору нема пландовања, Збор није необавезно симпатисање неке идеје, хоби кад нам је досадно... Збор је војска. Наша химна је “Војска смене” знате ли шта то значи? То значи да смо ми војска која смјењује, која наставља да се бори послје свих издаја и капитулација, послје свих окупација... ми настављамо, ми смјењујемо друге, ми идемо напријед.

Молим вас имајте на уму колико морате бити бољи од других, бољих од околине бољих од самих себе. То је огромна одговорност али како другачије да заслужимо да носимо најплеменитију идеју које србство данас има?!

Полагањем заклетве ви постајете не тамо неки чланови или пуки припадници нечега него управо ВИТЕЗОВИ СВ. ЂОРЂА! Схватате ли разлику између нас и других?! Збор је покрет који производи витезове, вође, нападаче, освајаче... схватате ли зашто не смијете бити као други ?!

Ја сам вас позвао на благослов и проклетство. Благослов јер је пред Богом велико бити свијетло у тами, ратник међу робовима, витез међу покоренима... али и проклетство јер ће вас свијет одбацити, мрзити, клеветати, подапињати... БЛАГОСЛОВ због славе будућег вијека јер је велика част бити у војсци св. Ђорђа, али ПРОКЛЕТСТВО јер је за то потребна велика жртва. Зато вас не осуђујем ако одустанете од кандидатуре нити мислим да сте мањи и гори Срби због тога. Шта год радите и како год чините , чините по савјести и сачувајте свој образ.

С НАМА БОГ

КОДЕКС ЧАСТИ - ПРАВИЛО МАЧА

1. Закон мача Мач је душа витеза (збораша).

Сваки збораш има три мача (три врсте борбе):

1. Мач душе (срца)
2. Мач ума
3. Мач материје.

2. Закон послушности

Ред, рад и дисциплина. Збораш зна да само тако може победити. Збораш прати свога вођу и увек му је послушан.

3. Закон ћутања

Говори мало. Говори кад мораш и кад је потребно. Ако се деси да говориш много нека је једноставно, јасно. Знај ипак да су дела јача од речи.

4. Закон посвећености

Изгради себе у витеза. Собом дај пример другима у смирењу и свакој врлини. Потпуно се образуј у огњишту и добро упознај Збор.

5. Закон солидарности

Љубав међу друговима је та на којој почива успех Збора.

6. Закон части

Молитва, борба, победа. То троје морају бити једно у твојој личности. Молитва ће родити борбу, борба је претеча победе. Иди стазама својих прадедова. Боље ти је изгубити главу него своју огрешити душу.

7. Закон опрезности

Непријатељ те мрзи више него што можеш да замислиш.

8. Закон чувања баштине

Опомињи се свих завета које су ти праоци оставили у аманет а посебно Косовског завета.

9. Закон скромности

Никад собом не прети другом, не вади мач из корица ако не мислиш са њим ударити. Срамота је хвалити се собом.

10. Закон свих закона

Служи господару, господари слугама.

УНУТРАШЊА СТРУКТУРА ПОКРЕТА

ЦЕНТРАЛА

предсједник - заступа , управља и води покрет

потпредсједник (директно одговоран предсједнику) *неограничен број* - непосредно помаже предсједнику у управљању покретом и замјењује га по потреби

генерални секретар (директно одговоран предсједнику) - врши координацију унутар покрета , међу начелништвима и огњиштима , одговара за благајну покрета...

начелник безбједности (директно одговоран предсједнику) - начелништво безбедности

начелник пропаганде (директно одговоран предсједнику) - начелништво пропаганде

начелник просвјете (директно одговоран предсједнику) - начелништво просвјете

врховни савјет (*неограничен број*) - врховно савјетодавно тијело које именује и разрјешава предсједник и које се састаје у нарочитим ситуацијама и савјетује предсједника

////////////////////////////////////

вође огњишта (*неограничен број*) - управљају огњиштима у складу са правилником о оснивању и раду огњишта , директно су одговорни предсједнику а по његовом овлашћењу и начелнику безбједности

ПРАВИЛНИК О ВОЂЕЊУ ОГЊИШТА

ПРАВИЛНИК

Уређење и рад огњишта

1. Огњиште може бити формирано од најмање три члана (збораша).
2. На челу огњишта је вођа огњишта. Он је слободан у управљању са огњиштем.
3. Вођа огњишта директно је потчињен само вођи Збора и једино њему је одговоран у потпуности.
4. Вођа огњишта слободно процењује и организује своје огњиште у складу са командном структуром Збора.
5. Свако огњиште би требало да буде потпуно оспособљено да само делује и извршава задатке аутономно (у складу са командном структуром Збора).
6. Вође огњишта морају бити потпуно изграђене и комплетне личности јако израженог моралног квалитета и натпросечни у свим сферама које чине једну личност. Пре свега, они морају бити предодређени да владају (управљају) тј. морају да имају урођен смисао за вођење.
7. У сваком огњишту би требало да постоји систематизација рада тј. подела задужења и одговорности према способностима и талентима појединаца и њена квалификација.
8. Јурисдикција – Огњишта морају бити састављена од више мањих јединица (месних заједница) или од делова већег града (општина) или од неких других административних и географских целина.
9. Целокупни статус огњишта тј. степен његове аутономије и његову величину регулише Вођа Збора.
10. Огњишта немају своје симболе, ознаке или било какве друге посебности, осим имена (града, места) које носе.
11. Сва огњишта, и вође огњишта, су једнаки по власти међу собом али се разликују по части тј. заслугама, успешности, старости, величини, итд.
12. Веома је важна сарадња међу огњиштима, и вођама огњишта, као и сарадња вођа огњишта са начелницима служби, главним тајником, а посебно са начелником сигурности (због овлашћења које ово начелство има по природи свог деловања, а то је између осталог и контрола свих удова у организму). Било какве спорове, међусобице или недоумице регулише Вођа Збора.
13. Вођа једног огњишта нема никакву власт над другим огњиштем (осим по посебним овлашћењима Вође Збора) али збораша свих огњишта треба да указују част (поштовање и првенство) свим вођама огњишта с обзиром на њихово звање.

СТАТУСИ У СНП „ЗБОР“

1. СПОЉНИ САРАДНИК Може бити тајни или јавни. Може бити појединац, група или организација. Спољни сарадници нису део покрета али покрет има одређени интерес у вези њих. Њихов статус није јасно дефинисан. Спољни сарадник нема никакве обавезе према покрету нити покрет има икакве обавезе према њему.
2. КАНДИДАТ - РЕГРУТ Кандидат (регрут) има јасно дефинисан статус у покрету и практично је једном ногом већ у покрету. Статус подразумева проверу кандидата у сваком смислу и на свим нивоима личности. Кандидат може остати у том статусу неограничен временски период све док председник СНП "Збора" не процени да ће кандидат бити примљен као пуноправан члан или не. Кандидат може обављати било какве поверљиве задатке и може бити на управљачким позицијама. Кандидат није обавезан плаћати чланарину али се то од њега очекује обзиром да је првенствено у његовом интересу да напредује. Кандидат се упознаје са покретом и са својим дужностима, распоређен је унутар структуре Збора, па је према томе обавезан извршавати наредбе надређених и присуствовати састанцима.
3. ЧЛАН – ПРИПАДНИК Чланом Збора кандидат постаје полагањем „Заклетве витеза св. Ђорђа“ председнику СНП "Збора", потписивањем приступнице и добијањем чланске карте. Члан има обавезу да извршава одлуке надређених у Збору. Члан има право да буде одабран на службу у СНП "Збору". Члан је одговоран надређенима у Збору. Члан може иступити из покрета својеволјно, писменим или усменим обавештењем председнику СНП "Збора", који одмах званично констатује да та особа више није члан СНП "Збора", или особа може бити одстрањен одлуком председника СНП "Збора" из било ког разлога, уз писмено или усмено саопштење. У оба случаја члан бива моментално разрешен заклетве.
4. ПОЧАСНИ ЧЛАН Статус почасног члана има церемонијални карактер и додељује се појединцима који су дали изузетан допринос покрету, било да су такви живи или постхумно.
5. ВИТЕЗ ЗБОРА Витез Збора постаје се испуњењем стандарда СНП "Збора" „Сјеме огња 1389“ којим добијамо појединца који има својства институције. Овај статус добијају само најбољи од најбољих. Статус витеза се добија тајно од председника СНП "Збора" и заветован је на ћутање у вези тога!

СВЕЧАНА ЗАКЛЕТВА СНП "ЗБОР"

ПРАВИЛО (КАНОН) 29 СВ. ВАСИЛИЈА ВЕЛИКОГ

За поглаваре (народне вође) који се заклињу да ће својима потчињенима наносити зло потребан је посебан лек. А први је тај да се првенствено науче томе да се олако не заклињу а други је тај да морају одустати од својих злих намера. Због тога онај који се већ заклео да ће другоме чинити зло, нека принесе достојно покајање због безрасудности своје заклетве и нека се нипошто не оправдава тиме да мора одржати ту своју заклетву, јер ни Ироду није помогло то што се заклео, па је ипак заклетву погазио, и убио Пророка. Заклетва је забрањена, а нарочито подлеже осуди она којом се жели нанети зло некоме. Због тога, онај који се заклео, тај се прво мора опаметити, а не да се стара да одбрани и у праксу спроведе тај свој неразумни поступак. Неоснованост тог поступка тј. заклетве показале се много јасније чим подробније буде испитано све по том питању (тј. оно што је предходило заклетви). Јер ко би се заклео да ће извадити очи брату, и да ли би било на свом месту то да заиста и учини, такву нерезумност? Кад би се ко заклео да ће убити или да ће прекршити било какву заповест? „Јер заклетва се и одлучих, не на грех, него да ћу чувати шта пресуди правда твоја“ (Пс. 48,46). Због тога, исто онако како је потребно чувати с непромењљивом одлучношћу оно што налаже заповест, тако исто са сваком одлучношћу треба уништавати и искорењивати грех. „Заклетва је забрањена, а нарочито је достојна осуде она заклетва којом се неко заклиње на зло“, каже св. Василије одговарајући Амфилохију, који га је упитао шта да ради са дотичним вођама народа који су се заклели да ће чинити зло народу (а који су се правдали да не смеју да прекрше дату заклетву). Св. Василије каже да их првенствено мора поучити да не смеју чинити никакво зло ако и то да је таква заклетва (коју су положили) сама по себи велико безакоње. Из првих речи које су наведене у овом објашњењу не треба буквално тумачити израз о безусловној забрањености заклетве него одредбу овог правила о заклетви треба ставити у везу са осталим правилима по овом проблему (мисли се, дакле, на заклетву), те према томе треба и доносити закључак.

Између осталих правила, 64. правило св. Василија Великог одређује десетогодишњу епитимију за оне који који погазе дату заклетву. Због тога, ако подвргава казни човека који је дао заклетву, то значи да св. Василије признаје заклетву као нешто што је допуштено по себи. Заклетва, када је основана и законита, онда је и допуштена, док се забрањује само незаконита и непромишљена заклетва. Овако мора бити и по Божанском праву.

Заклетву заповеда и Свето Писмо Старог Завета (Изд 22,11; Пост 21,23-31; Пс 118,116), док је у Новом Завету сам Христос потврдио заклетву именом Божијим на суду (Мт 26, 63-64) јер је код Јевреја постојао обичај да судија каже (изрекне) формулацију заклетве а дотични (тј. онај који би био пред судом) одговарао би са „Амин“ или „ти рече“. Свето Писмо, како оно Старога Завета тако и Новог Завета, допуштајући заклетву Богом, забрањује само лажну заклетву и оштро је санкционише (в. нпр. Лев 19,12). Христос је у свакој прилици осуђивао

како лажне заклетве тако и оне који су дотични измишљали да би неком нанели зло. Он је осуђивао и узалудне заклетве према заповести Господњој (в. Декалог).

У познатој Беседи на гори (Мт 5,3), Христос учи своје ученике, а кроз њих и читав свет, о моралном савршенству хришћана, а између осталог и о заклетви. По Христовим речима, достојан је осуде онај човек који се лажно куне, када се заклетвом заветује на нешто а то доцније не испуни, када се куне свачим или када се без потребе куне именом Божијим. Највећи степен моралног савршенства једног хришћанина, када је реч о заклетви, био би када се он никад не би заклињао, тј. када би имао такву чистоћу, праведност и доброту у очима других људи да би они увек веровали у оно што он каже (о овоме се говори у Јак 5,12).

Из свега овога се може искристализовати један закључак који би могао да гласи: Немојте се клети никаквом заклетвом по нехришћанској навици, а ни без ваљане нужде, да не би, заклевши се и заборавивши ту своју заклетву, исту погазили и због тога постали криви пред Богом. Али полагање заклетве у потребним моментима и важним приликама, и то заиста само истинске заклетве, представља божанско право које не само да није забрањено, него је у извесним случајевима и наређено (као што се види из наведених примера).

Управо у овом смислу треба разумети речи овог 29. ПРАВИЛА које су споменуте на почетку нашег тумачења. У смислу ове наредбе Божанског права издати су и сви прописи световног законодавства које се тичу проблема заклетве и заклињања. Тако је рецимо, за време владавине цара Константина уведена хришћанска заклетва у извесним свечаним приликама, а која је затим поново потврђена и Јустинијановим законодавством (посебном повељом Јустинијан је наредио да се сваки судија мора заклету на св. Јеванђеље; такође је сваки епископ морао полагати заклетву на св. Јеванђеље да неће служити симонији, тј. да неће за новац или неке сличне ствари давати свештенички чин људима који ниједним делићем свога бића нису завредили да буду уврштени у свештенички чин).

ПРАВИЛО (КАНОН) 64. СВ. ВАСИЛИЈА ВЕЛИКОГ

Који погази заклетву, на десет година да буде ван заједничарења (причешћивања): две године плачући, три слушајући, четири припадајући и једну нека стоји са вернима, и тада нека се удостоји заједничарења (причешћивања).

ЗАКЛЕТВА ВИТЕЗА СВ. ЂОРЂА

Заклећива коју обавезно полагашу сви ђријаници (чланови) СНП "Збор":

Заклињем се крстој часним на св. Јеванђељу ђрекој иконом св. Ђорђа, крвљу ђраошца мојих, образом и живојом својом ђа ћу бији оћан своме вођи, ђа ћу њејове наређе извршавати оључно и без оклевања. Да ћу ја ђомињати у молићвама својим и ђа ја никако нећу изљати, ђако ми Бој ђомојо.

Амин.

МОЈИМ ЗБОРАШИМА

МОЈИМ ЗБОРАШИМА Витезовима светог Ђорђа Амин вам кажем, ми морамо живети а живети морамо да би смо се борили; борити се морамо да би смо победили. Зато умрите браћо, другови мили, умрите сад и потпуно, умрите заједно и сами! Смрт је наша мајка, само вас она рађа за вјечност, само је она забрањена и недоступна другима, онима који живе да би умрли вечно. Презрите шаренило неукуса и циркусе погане. Просечности се недајте нити мека јастука иштите ни топле жене мириса ни загрљаја очевог ни погледа старе мајке ни осмеха сестриног ни прекора братовог ни одмора ни Сунца у очима ни лица детињег ни изобиља вешаственог него оно што вам да Господ. То примите, у страху, полако, тихо; унатрашке се удаљите и благодарите, јер све оно траже средњи и задњи а ви сте први и једини и зато се очистите од осредњости и тај широки пута обилазите, којим иду многи јер не знају куда ће нити знају крај тог пута нити желе да знају. Збораш си, тако кажеш и устима тако збориш, а чујеш ли како одјекује топот коња у јуришу, ил' висину досежеш ли стопалом?

Збораш желиш бити а да ли миришеш залеђену крв праотаца, на блату измешану у борби? Збораш хоћеш бити а знаш ли да си сам, сам са Христом, и да никог другог нема осим твојих другова и завета који си дао на месту у ком си стао? Сам си, Зборашу. Сам, го и бос и слаб и болест ти прети, душман ти се свети и крвник се спрема на тебе а ти си сам. Испред себе са крстом и вођен пророчким прстом и са свим болом ужасним. О, тешко је ово бreme! Можеш ли бити Збораш!? Јер онај који је већ мртав он је непобедив и онај који сутра живи данас није ту! Можеш ли бити Збораш, који у пламену огња ревности исијава вером; који у утроби ствара вољу; који из недара рађа мач; који у очима носи власт!? Можеш ли бити? Другови, чувајте се лажних пастира макар они имали хаљине светле и бљештаве; макар се градили као праведни и мудри; то су вукови у јагњећој кожи. „По делима ћете их познати“, сетите се Господњих речи!

Будите храбрији од храбрости и бољи од себе, савршени по заповјести царевој! Ја који вама заповедам слуга сам вам први и ви будите такви над онима које водите да не буде међу вама пакосника надменог! Ја, који вас водим, делима исповедам и ви чините тако јер речи су без дела као врата која лупају под ветром: нити су затворена да чувају, нити су отворена да пружају! Ја, који вас учим науке, немам своје него се прихватам истине Христове.

И ви тако учите, не по својим слабостима већ по Христовој сили! Ако сам и последњи рањени грехољубац, ако и нисам достојан ничег до осуде, ако је у праву само онај који ме осуђује, ипак ми Бог даде водити вас јер се не нађе блажи ни чистији који би хтео, нити пожели храбрији и смиренији који би смео, нити мудрији и већи хтеде узети узде ове. Нико не остаде од бољих! Лошега дакле слушате а не доброга, и злога пратите а не смиренога, али знајте да вас заволех као синове које нисам никад држао на рукама! Као кринове са краљевске круне!

Као вукове србске! Јер позвани смо да љубав имамо међу нама исте крви племените која орловски лети у нашим венама. Ми смо род небески а не курварски.

Ми смо племство духа и крви а не полуљуди и светина овог света.

Ми смо витезови који у себи носе победе праотаца, визију Лесандра Великог, вољу Константина Нишког, величину Управе Јустинијана, силину Душана, Светост Лазара и храброст Обилића. И зато смо непобедиви, јер у нама ударају мачеви, у нама се секу врачеве, у нама застава се крсташка вије и Сунце победе се у нама смије. У нама живи освета тј. гнев Цара Небескога, у нама је огањ који спаљује Јуде овога света! Ако се миру клањате, проклетом миру овога света који значи рат против Бога, знајте да за Збор нисте! Збор је „Војска смене“. Војска која води Свети рат! Ја држим ову руку високо подигнуту и нећу је спустити. Желим да је видите и нека је и непријатељи виде! И они који спавају дубоким сном у лењости нека је добро виде! Ја сам подигао високо ову крсташку заставу и нећу је спустити! Ја сам вас у очи погледао и нећу склонити свој поглед ни у једну страну! Загрлио сам вас као брат и нећу вам окренути леђа никад. Дао сам вам све што имам а то је моја реч и нећу је прекршити а она је скупља од моје главе! Збораши, моји другови, браћо и саборци, Срби, кренули смо у Свети рат за Христа Цара и Веру Православну, против свих кваритеља и јеретика који разбијају Цркву Христову и муте и прљају једини извор спасења нашега! Који жели нека узме крст свој и мач, нека труд да постом а жртву нека принесе молитвом, благочешћем нека опаше своја бедра, ревношћу нека брани исповедање Симбола вере и нека радосно ускликне: Христос Васкрсе – Православље или смрт! Збораши, кренули смо у Свети рат за србство, да ујединимо сва племена и земље наше!

Који жели, нека узме свој крст и мач, и наоружа се знањем, и нека разобличава паганске храмове демонократије, републиканизма, космополитизма, мултикултурализма, комунизма, анархизма, феминизма...

Збораши, кренули смо у Свети рат за Србију која жели да узме свој крст и мач и нека се наоружа стрпљењем јер смо сви добровољци и припремамо се сваког трена да ослободимо отаџбину а да непријатеља нападамо увек и на сваком кораку. Душман мора умрети и кажњен бити. Мора осетити страх од Срба. Крвник мора бити потпуно уништен и прободен копљем +светог Ђорђа+! Збораши, кренули смо у Свети рат за србског Краља, апсолутну монархију и наш племићки сталешки поредак. Који жели, нека узме свој крст и мач и нека закоље демона обмане, тајне владаре који нам прете, а на првом месту кривоносе, који су нам убили два краља и једног кнеза непосредно а незна се колико њих посредно, оне који су убили и руског цара. Тај змијски накот и Антихристове рођаке, сатанске слуге, двапута проклете - оне на које је пала невина Христова крв! Збораши, кренули смо у Свети рат за патријархат, власт мужа и оца над целом породицом. Муж је жени дар од Господа – Господар. Који жели, нека узме свој крст и мач и нека Господари прво над својом женом и децом, по Божијој заповести! Да се супротстави погубним феминистичким ужасима који руже закон Божији и природни поредак! Жена да вам буде потчињена потпуно вољом својом и деца да

вам руку љубе у страху и поштовању. Како и приличи племенитима. Запамтите, ко незна господарити, не може ваљано Богу служити! Боље је остати сам а исправан него правити компромисе са феминисткињама и попуштати њиховим поганостима!

На крају, одговараћете за оне којима сте требали господарити а нисте и тако их препустили греху и пропасти! Збораши, кренули смо у Свети рат против болесника мужеложника, сваког блудника, дрогераша, моралне и социјалне наказе које загађују наше друштво, дегенеришући га и упропашћујући га непоправљиво.

Који жели, нека узме свој крст и мач и подигне свој глас на хорде зомбија и нека буди заспале лењивце који знају али ништа не чине. Да се болесници сместе у болнице а дивљаци у огњишта опоравка и да им се пружи права помоћ, како и доликује нама хришћанима. Ето, у такав рат кренусмо, такав крст смо понели и такав мач узесмо!

* * *

И сад, на крају ове речи, свима Зборашима дајем на знање! Свети рат се води само онда када верујеш у светињу а верујеш само онда када чиниш света дела. Призивам све свете србске силе на вас! Призивам све молитве светих отаца на вас!

* * *

Нека вам Господ Исус Христос, Цар, пода храброст и смирење +св. Ђакона Авакума+ да и ви можете радосно клицати: Срб је Христов – радујте се смрти! Молитвама +св. Ђорђа+, славе и заштитника нашег, молитвама +св. Саве србског+, оца нашег, који нас је заветовао на Сабору у Жичи на Православље или ишчезнуће! Нека вам Господ искује оружје најбоље и нека се на вас спусти снага Самсона, нека вам зуб буде оштрији од вучјег очњака а муња Илијина нека вам сева из ока, нека вам десница никада не задрхти као у Обилића.

* * *

Као ваш вођа, наређујем напад док вам душа не исходи из срца и не смете вратити мач у корице. Не смете се бранити јер у Збору нема одбране, само напад и контранапад. И не осврћите се. Ваш огртач који носите је ваш покров. Када чујете хорова, појање и радост, насмејте се – то значи да сте у Царству Небеском, тамо где почивају храбри, у вјекове вјекова! Нека је благословено Царство Господње. Напред у Свети рат! Напред у окршај! Напред у победу!

Амин.